

Değişimin Anahtarı

Muhalefetin parlamentoda değişikliğe yol açacak niteliksel adım atma olanakları heba edildi. Düzen muhalefetinin tavrı bu sonuca gelinmesinde belirleyici rol oynadı. CHP ve İyi Partili vekiller grup olarak istifa edip meclisi terk etme girişiminde bulunsalardı HDP ve TİP'li vekiller ikircimsiz bu adıma uyum sağlayacak ve meclis işlevsiz hale gelecekti. Böyle bir girişimin HDP'den gelmesi CHP'den gelmesi kadar etkili olmazdı. Sonuçta ülke MHP ve AKP'nin en zayıflamış olduğu bir dönemde yeniden seçimlere gitmek zorunda kalacak ve bir dizi değişikliklerin ilk adımları barışçıl yollardan başlatılmış olacaktı.

Bu fırsat daha tam kaçmadı ama moment kaçtı. Böyle bir tavır Kılıçdaroğlu ve Akşener'in haftalık grup toplantılarında yaptıkları yüzlerce açıklamadan daha etkili ve sonuç alıcı olurdu. Gerçek muhalefet görevlerini yerine getirmiş olurlardı. Şimdiki durumda iktidarın koltuk değneği olmayı sürdürüyorlar.

Görünen o ki, Biden görüşmesi ve akabinde aracılar üzerinden yürütülen gizli pazarlıklar sonucunda Cumhur İttifakı ile Millet İttifakı arasında bir uzlaşma yaratılmaya çalışılıyor. Cumhur İttifakı iktidarı teslim etmeye razı gelmeyecek, ancak zorunlu kalırsa da kendilerini korumak ve garanti altına almak için gizli pazarlıklar yürütüyorlar. Bu konuda gelişmeleri sadece izlemek ve yorumlamak yetmez. Gizli planların deşifre edilmesi gerekir.

Bu koşullarda devrimci demokratik muhalefetin mecliste ve meclis dışında etkisinin önemi daha da artıyor. Sansür ve yasakların karanlık perdesine rağmen sesimizi yükseltmeliyiz. İşçi, emekçi ve yoksullara gerçekleri anlatmalıyız. Düzen muhalefet partilerinin üye ve oy tabanlarına seslenmeliyiz. Onların gerçekleri görmelerini ve gerek sahada aktifleşmelerini, gerekse de olası seçimlerde doğru tercihler yapmalarına yönelik yaygın bir faaliyet yürütmeliyiz. Değişimin anahtarı HDP öncülüğünde Demokratik İttifak'tır.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 8 Ekim 2021 Tarihli Açıklaması

10 Ekim 2015 Ankara Katliamı'nın Katilleri İktidarda

Altıncı yıldönümünü karşıladığımız 10 Ekim 2015 Ankara Katliamı'nın katilleri yakalanmadı, yargılanmadı, cezalandırılmadı. Aynen 20 Temmuz 2015 Suruç Katliamı katilleri ve azmettiricileri gibi. Ortaya sürülen ve iddianamede adı geçenler piyondur. Belirleyici olan bu katliam kararını verenler ve organize edenlerdir. İktidarı ellerinde tuttukları için gerçek azmettiricileri ve katilleri gizlediklerini zannedebilirler. Ancak gerçek er ya da geç ortaya çıkacaktır.

Katliam vahşettir. Katledilen yiğitler devrim şehitlerimizdir. Canlarımızdır. Adalet ve Kalkınma adını taşıyan parti adaletten ne anladığını bu ve benzeri katliamlar ile açıkça ortaya koymuştur. Burjuvazi, iktidarı kaybedeceğini hissettiği anda kuduz köpek gibi saldırır. Dillerine pelesenk ettikleri "demokrasi" kavramını ne kadar sahte bir kavram olarak kullandıkları ortaya çıkar.

Burjuvazinin ve iktidarlarının kendileri gibi düşünmeyenlere karşı ne denli kalles ve vahşi olduklarını 1921'de partimizin kurucularına, Mustafa Suphi ve yoldaşlarına karşı gerçekleştirilen katliamdan beri yaşıyoruz. Kürt, Alevi, Pontus katliamları, Ermeni, Rum, Süryani ve Keldani halklarına uygulanan zorunlu sürgünler aynı zihniyetin pratiğidir. 40 yıldır Kürdistan'da sürdürülen imha savaşı bunun devamıdır. Bu katliamlar bizi şaşırtmıyor. Burjuvazi ve iktidarları ABD'de, Fransa'da, Almanya'da, İngiltere'de ve dünyanın her köşesinde 19. yüzyıldan beri katliamcı geleneğini sürdürüyor.

Sınıf savaşımı bu denli gerçektir. Burjuvazi ile işçi sınıfı arasındaki çelişki uzlaşmazdır. Dünyanın ezilen ve sömürülen yoksul halklarının ilham kaynağı ve kurtuluş yolunu gösteren işçi sınıfının bilimidir. Dolayısıyla burjuvazi dünyanın ezilen ve sömürülen halklarına da düşmandır. Onlar, boyun eğip burjuvazinin çıkarlarına hizmet etmedikleri andan itibaren hedef olurlar. Özellikle kapitalizmin emperyalizm döneminde bu olgu çok daha belirgin olarak ortaya çıkmıştır.

Tüm diğer katliamlar gibi 10 Ekim 2015 Ankara Katliamı'nı bu çerçevede değerlendirmek gerekmektedir. Özellikle Türkiye işçi sınıfının devrimci mücadelesi ile Kürt özgürlük hareketinin devrimci mücadelesi birleşik bir karakter kazandııkça egemen sınıfların ve iktidarlarının ana hedef tahtası olmuştur. Bu nedenle barış mitinglerine dahi tahammül edemiyorlar. Ve burada bir ayırım yapıyorlar. Devletin yapısını hedef alan devrimci güçler bir yana, devlete karşıymış gibi gözükken ama devletle hiç bir çatışmaya girmeyen çevrelerin eylemleri diğer yana. Onlara her eylem serbest. Sorunsuz izin verebiliyorlar. Ama birleşik devrimci güçlerin demokratik eylemlerine bırakın izin vermeyi her türlü baskı ve terörle sindirme yoluna gidiyorlar.

Türkiye Komünist Partisi'nin elleri katillerin ensesinde. 10 Ekim 2015 Katliamı dahil 100 yıllık cumhuriyet döneminin tüm katliamlarının hesabını soracağız. Bu hesabı sormak Türkiye işçi sınıfı ve Kürt özgürlük hareketinin birleşik devrim mücadelesinin utkusu ile mümkün olacaktır.

Türkiye Komünist Partisi, Merkez Komitesi, 8 Ekim 2021

VI. KADRİ EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ

10 EKİM 2021 - 29 OCAK 2022

Parti Programımız Politik Pratiğimiz Pusulasıdır

Değerli yoldaşlar!

Kadri Erol (Tayfun Benol) yoldaşın anısına yürüttüğümüz Komünist Hamle'nin altıncı süreci bugün başlıyor. Bu hamle ile bütün yıl yürüttüğümüz çalışmaların parti örgütleri ve kadroları arasında değerlendirmesini gerçekleştirme olanağımız oluyor. Eksikliklerimizi, yaptıklarımızı, yapamadıklarımızı nedenleri ile ele alıp değerlendiriyoruz. Eksik kaldığımız konularda komünist eleştiri-özeleştirisi sürecini işletip sonuçlar çıkarıyoruz. Tartışmalar sonucunda gerekli değişiklik ve düzenlemeleri yapıyoruz. Önümüze yeni hedefler koyuyoruz. Bu yıl da geçen yıl başlattığımız gibi parti kadroları ve örgütleri içinde yürüteceğimiz hamle sürecini, dost çevremiz ve sempatizanlarımız ile de farklı bir düzeyde yürüteceğiz. Parti örgütlerimizin sorumluluğunda legal alanda düzenlenecek toplantı, görüşme ve tartışmalar ile, parti üyesi olmayan ama parti politikalarımızı destekleyen dostlarımızla ideolojik ve politik konuları ele alacağız. Parti üyesi olmayan dostlarımızla yürüttüğümüz süreçler partimizin çalışmalarına zenginlik katıyor ve ivme kazandırıyor. Özellikle farklı demokratik örgütlerde, sendika ve kurumlarda, siyasi partilerde yer alan dostlarımız bu görüşmelerde partimizin politikaları ile daha yakından tanışıyor, partimizin de geliştirdiği politikalarda bu dostlarımızın görüş, öneri ve katkılarından yararlanıyor. Özellikle akademik alanda faaliyet yürüten dostlarımızın eleştirel de dahil görüşleri parti program ve politikalarımızın geliştirilmesinde katkı sağlıyor.

Bu yıl, VI. Hamle sürecinde ağırlıklı programatik tartışmalar, strateji ve politika konularını ele alacağız. Bilindiği üzere Parti Program Taslağımızın son revizyonu 2018 yılında yapılmıştı. Arada geçen üç yıl içinde bazı konuların geliştirilmesi gerektiği tespiti yapıldı. Buna koşut olarak ele alacağımız konuları belirledik.

Ekim, Kasım, Aralık ve Ocak ayları boyunca belirlenen konular üzerine çalışacağız. Araştıracacağız, görüş alacağız ve görüş geliştireceğiz. Bu temelde Program Taslağının yeni bir revizyonunu hazırlayacağız ve bunu sonlandırma

sürecine gireceğiz.

Tespit edilen başlıklar sırasıyla şöyle:

1. Uluslararası durum ve güçler dengesi.
2. Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısındaki değişiklikler, gelişmeler.
3. Türkiye'nin emperyalist kapitalist sistem içinde oynadığı rol ve Bölgesel Emperyalist niteliği.
4. İşçi sınıfının yapısındaki değişiklikler, sanayi proletaryası ve işçi sınıfı içindeki öncü kesimler.
5. Kürt Özgürlük Hareketi'nin niteliği ve rolü.
6. Devrimci sınıf mücadelesinin örgütlenmesi ve yığınsallaşması ile devrimci halk ayaklanmasının yaratılması için gereken araçlar ve işçi sınıfının politik örgütünün öncülük rolü.
7. Bölgesel Devrim stratejisi.
8. Birleşik devrimci mücadele süreci.
9. Demokratik İttifak politikası üzerine değerlendirmelerimiz ve görüşlerimiz.
10. Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalist Devrim ilişkisi.

Sıraladığımız on başlık çerçevesinde Parti Program Taslağı tespitlerimizi ortaya koymaktadır. Neki, son dönemlerde yürüttüğümüz tartışmalar çerçevesinde başlıkların geliştirilmesi gerektiği konusunda Merkez Komitesi İdeolojik Bürosu içinde mutabakata varılmış ve MK bu konuda Program Komisyonu'nu görevlendirmiştir. Program Komisyonu da kendi özgün çalışmalarına ilave olarak bu başlıkların VI. Hamle çerçevesinde tartışılmasını önermiş, öneri Merkez Komitesi'nde kabul görmüştür.

Türkiye Komünist Partisi, Türkiye'de, Kürdistan'da ve Orta-Doğu'da gelişen devrimci sürece aktif politik müdahale etme görevi ile karşı karşıyadır. Bu alanda yürütülen bir dizi ve çok yönlü çalışma ve hazırlık mevcuttur. Özellikle, Türkiye'de MHP destekli AKP-Saray faşizmi koşullarında mücadelenin izleyeceği hat Kürdistan ve Orta-Doğu'daki gelişmeleri doğrudan etkileyecektir. Terside geçerlidir.

Devamı 3. sayfada

Kürdistan'da ve Orta-Doğu'daki gelişmeler Türkiye'deki gelişmeleri doğrudan etkileyecek niteliğe sahiptir. Tartışmaya açtığımız ve geliştirmeye yöneleceğimiz on başlık bu çerçevede ele alınmaktadır.

MHP destekli AKP-Saray faşist iktidarı yolun sonuna gelmiştir. Bu gerçeği kendileri de gördükleri için çeşitli manevralar ile gündemi değiştirmeyi ve tıkanmışlıklarını ört bas etmeye çalışıyorlar. Ülkede ve bölgede yeni savaş planları geliştirerek ömürlerini uzatmaya çalışıyorlar. Artık ya çekip gidecekler, ya da savaşarak direnecekler. Savaşarak direnme konusunda önce yarattıkları dış düşmanlarla savaşı öne alacaklar. Bu yöntemden de sonuç alamazlar ise içerde karışıklık yaratarak savaşı içeriye döndürecekler. Bu konuda her tür hazırlık içindeler. Kürt Özgürlük Hareketi içeride de dışarıda da en önce yönelindikleri düşmanlarıdır. Diğerleri ise kendilerine göre ıslah olmamış ve olmayacak olan başta Türkiye Komünist Partisi olmak üzere Türkiye işçi sınıfının devrimci hareketidir. "Benden sonrası tufan" düşüncesi ile işledikleri suçların ortaya çıkmaması ve kendilerinden hesap sorulmaması için her türlü senaryoya hazırlanmaktadır. Bu bir savaş ilanıdır. Türkiye Komünist Partisi bu savaşa hazır olmalıdır, büyük ölçüde tamamladığı hazırlıklarını sonuçlandırmalıdır. Bu hazırlık sadece teknik bir hazırlık değildir. Aynı zamanda ideolojik ve politik hazırlığı da içermektedir. Politik çizgi, taktik ve stratejiler net olmalıdır. Savaşan parti örgütünün tüm kılcal damarlarına kadar, en üst organından en alt hücrelerine kadar ne için ve nasıl savaşılacağı bilincimizde son derece açık olmalıdır.

Sıraladığımız başlıklardaki tartışmalara bu nedenle ihtiyaç duymaktayız. Neden sonuç ilişkisini bilincimize çıkararak, tereddüt etmeden, elimiz titremeden, kararlılık ve cesaretle hareket etmek durumundayız. Her türlü fedakarlığa hazır olmalıyız. 101 yıllık parti tarihimize bize bunun önemini ve gerekliliğini öğretmiştir. Mustafa Suphi ve yoldaşlarından başlamak üzere, toprağa düşen binlerce yoldaşımız ne için savaşıklarını bilerek adlarını parti tarihimize şanlı tarihine kazımışlardır. Hiçbir zafer bedel ödemedi kazanılamaz. Bedel ödemeye hazır olacağız. Bunun için ise teorik, ideolojik ve politik olarak silahlanmamız gerekmektedir.

Sınıf savaşımı yaşamın her alanında sürüyor. Parlamenter alan da sınıf savaşımının bir parçasıdır, fabrika direnişleri de, sokağın her alanı da. Yaşayarak gördük ve öğrendik ki, sınıf düşmanı zora girince baş vuramayacağı hiçbir yöntem yoktur. Bir fabrikanın işçilerinin barışçıl basın açıklamasına saldırmaktan, Kürdistan'da köyleri, şehirleri bombalayıp yıkmaya kadar kendi çürümüş düzenlerini korumak için her yönüne baş vurmaktan geri durmuyorlar. Gündüz gözülle belediye otobüslerinden devrimcileri kaçırap sorgulayıp kaybetmekten, Kürdistan'da kimyasal silah kullanımına kadar tüm yöntemleri uyguluyorlar.

Ülkenin 84 milyon nüfusunun bu gerçekleri ve nedenlerini bir anda görüp anlamasını bekleyemeyiz. Ancak, bu

uygulamalarla karşılaşan geniş işçi, emekçi ve yoksul halk kitlelerini kendi yaşadıkları ve gördükleri deneyimleri temelinde örgütlemek mümkündür. Söz konusu olan geniş kitle yüz yıla yakındır Türk burjuvazisinin eğitim ve kültür tezgahından geçmiştir. Sadece ilk öğretimden başlayarak verilen eğitimden söz etmek yeterli olmaz. Cami hutbelerinden, TV dizilerine kadar, gazetelere kadar TC devlet doktrini insanlarımızın beyinlerine şırınga edilmiştir. Dini ve milli duygular azami derecede istismar edilerek burjuvazinin uğursuz amaçları için temel araçlar olarak kullanılmaktadır. Bu şekillenme ile mücadele etmek kolay değildir, fakat geniş işçi ve emekçilerin özgün sorunları temelinde alındığında mümkündür. Uygulanan dini istismara ve baskıya karşı bunun mümkün olabileceği Kürt illerinde somut olarak yaşanmıştır. Bu pratiğin ülke çapında yaygınlaşmasının önünde engel yoktur. İçinde yaşanan ekonomik ve sosyal sorunlar ülkenin genelinde burjuvazinin eğitim ve kültür ile yarattığı etkiyi etkisiz hale getirmenin koşullarını yaratıyor. Tüm çalışmalarımız bu koşulların geliştirilmesi için örgütlenmeye odaklıdır. Yaşamım her alanında işçi, emekçi ve ezilen yoksul halkların kendi özgün sorunları temelinde kendi örgütlenmelerini yaratma konusunda çalışmalardır. Bu örgütlenme hak arayışını, direnişi, öz savunmayı ve sonuç almayı içermektedir. Her alanda, fabrikalarda, mahallelerde, semtlerde, okullarda, üniversitelerde, iş yerlerinde oluşan birimler benzeşmek zorunda değildir. Öz olarak aynı, biçim olarak farklılıklar gösterebilir. Toplamı geniş bir direniş hareketinin nüvesidir.

Söz konusu bu çalışmaların her düzeyde politik olarak doğru yönlendirilmesi ve yönetilmesi, parti örgütlerimizin ve kadrolarımızın verimli çalışmalarını sürdürebilmeleri açısından ele alacağımız programatik başlıklar önem taşımaktadır. Çünkü politika, parti programın yaşamda uygulanmasının yöntemidir. Farklı ifade edersek, Parti Programımız, politik pratiğimizin pusulasıdır.

Kasım, Aralık ve Ocak sayılarımızda bu tartışmalara katkıda bulunacak yazılar yayınlayacağız. Ancak tüm tartışma ve görüşlerin toplamının değerlendirmesini Şubat 2022 sayımızda Tezler halinde sunduktan sonra çıkan sonuçları Program Komisyonu tarafından TKP Parti Program Taslağı'nın son revizyonunda yazılı hale getirilecektir.

VI. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlemiz sürecinde çalışmalarımızı bu doğrultuda yürütmek için tüm parti örgütlerimiz, kadrolarımız ve parti dostlarımıza başarılar dileriz.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği

4 Ekim 2021

“Üçüncü Yol” Tartışmaları Üzerine

O Mehmet KADIRGA

Üçüncü Yol kavramı son dönemlerde özellikle Kürt Özgürlük Hareketi'nin yasal basınında sık kullanılır duruma geldi. Köşe yazılarında ve röportajlarda Üçüncü Yol kavramına vurgu yapılmaktadır. Kimi HDP yönetici ve sözcüleri de bu kavramı açıklama ve konuşmalarında kullanıyorlar.

Biz HDP ile aktif işbirliğinden yanayız ve HDP'nin çalışmalarını destekliyoruz. Yoldaşlarımız değişik düzeylerde yönetici organlarda yer alıyorlar. Bir dizi yoldaşımız ve dostumuz da HDP üyesidir. Neki, biz ayrı bir partiyiz ve HDP'nin programını demokratik bir cephe ve ittifak çerçevesinde ele alıyoruz. HDP içinde çok farklı demokratik muhalefet kesimlerinden bileşenler var. Bu bileşenler asgari müşterekler temelinde ortak bir mücadelenin içinde yer alıyorlar.

Her parti veya politik grup aynı düşünceleri savunuyor olsa zaten bir ittifak veya cephe yapılanmasına gereksinim olmazdı. HDP de bir siyasal çizginin değil, farklı politik örgütlenme ve partilerin ittifakı olan HDK'nin daha da genişletilmiş bir bileşimi olarak demokrasi mücadelesinde yerini almaktadır. Bizi HDP programı açısından ilgilendiren konu, bizim de katkı ve girdilerimiz ile programına Demokratik Halk İktidarı amacını amaç olarak yazmış olmasıdır.

Şurası açıktır ki, faşist rejime karşı en geniş demokratik güçlerin ittifakı gereklidir ve günümüzde bu ittifak HDK/HDP'de vücut bulmuştur. Yeri gelmişken “Üçüncü Yol” kavramını parti literatürümüzde kullanmadığımızı da ayrıca vurgulamamız gerekmektedir. Ancak bu, HDP'nin kullanmasını yasaklamamız anlamına da gelmemektedir. Buna ne hakkımız ne de yetkimiz vardır.

Dönem dönem, asgari müşterekler temelinde desteklediğimiz halde HDP'nin kimi söylem ve politikalarına mesafeli durduğumuzu ve bizim politik çizgimizi savunan yoldaşlarımızın da bu görüşlerimizi HDP organ ve kurullarında herkesin önünde açıkladığını belirtmek gerekir. Örneğin Yunanistan'da SYRİZA seçimlerim kazandığında HDP bu konuyu gündem yapmış, biz hem HDP içinde hem de yayınlarımızda eleştirel duruşumuzu ortaya koymuştuk.

Üçüncü Yol konusundaki görüşlerimizi ATILIM'ın Temmuz 2019 sayısında Ali Oktay Kaya yoldaş kapsamlı olarak ele almıştı. Sınıf savaşımı ve ideolojik anlamda Kaya yoldaşımızın yazıda yaptığı tüm saptamalar geçerliliğini korumaktadır.

Bu konuda o yazımızın yayınlanmasından sonra Kürt siyasal hareketinden dostlarımızdan açıklama niteliğinde bir mesaj almıştık. Ardından da bu konuyu bir görüşmede ele alma olanağımız oldu. Kendileri, “yazdıklarınıza tamamiyle katılıyoruz, ancak bir yanlış anlaşılma var. Biz Üçüncü Yol söylemini sınıfsal bir ifade olarak ele almıyoruz. Burjuvazi ile proletarya arasındaki uzlaşmaz çelişki bağlamında bir üçüncü yoldan söz etmiyoruz. Bu söylemi pratik politik bir ifade olarak ele almak gerekiyor. Değilse, sınıf mücadelesinde üçüncü yol yoktur” içeriğinde bir görüş belirttiler. Hatta örneğin “2. Dünya Savaşı'nda Üçüncü Yol mümkün olabilir

miydi?” eklemesini yaptılar.

Konu böyle olunca biz de bu kavramla ilgili biraz daha derinleşme gereksinimi duyduk. Sonuç olarak söylenen şu: ‘Günümüzde Sosyalist Dünya Sistemi ve Emperyalist Sistem gibi karşı karşıya duran ve aralarında uzlaşmaz çelişkiler olan iki ayrı blok yok. ABD ile Rusya arasındaki yeni soğuk savaş aynı bloğun farklı devletlerinin ve sermaye gruplarının aralarındaki çelişkidir. Biz burada taraf olmak zorunda değiliz. “Aktif tarafsızlık” görüşünü savunuyoruz ve ikisinin dışında bir “Üçüncü Yol” nitelemesi yapıyoruz. Aynı şekilde “Cumhur İttifakı” ile “Millet İttifakı” arasında bir tercih yapmak veya birini desteklemek tercihi ile karşı karşıya değiliz. Biz “Demokratik İttifak” olarak “Üçüncü Yol” tarif ediyoruz. Gerek uluslararası alanda, gerekse de ülke düzeyinde iki blok ve ittifaka da eşit mesafede dururuz, bizim gücümüz ve mücadelemiz, onlardan birinin bize yaklaşımına ve bizim bağımsız politik mücadele hattımızın gereği, gerekiyorsa dönemselsel olarak belli taraflarla taktiksel ilişkiler kurarız.’

Kendi terminolojimiz ile izah etmeye çalışırsak, kısacası ülkede egemen sınıfların ve uluslararası alanda kapitalistler arası çelişkilerden yararlanırız deniyor. Bu komünistler açısından Marksist-Leninist taktiksel politik bir yaklaşımdır. Teori katına çıkarılmadığı ve düşmanın iç çelişkilerinden yararlanarak mücadeleyi güçlendirecek bir işlev gördüğü sürece buna kimsenin itirazı olmaz. Eğer taktiksel politik yaklaşım teorik olarak gerekçelendirilip ideolojik olarak ele alınırsa konu farklı bir mecraaya gider ki, Kaya yoldaşımızın yazısının içeriği de bu konuyu ele almaktadır. Sonuçta biz “Üçüncü Yol” kavramını kullanmak yerine “Demokratik İttifak” kavramını kullanmayı doğru buluyoruz. Özellikle iç politika açısından bu konu önemlidir. Proletaryanın burjuvazi ile sınıf mücadelesi ve uluslararası alanda Sosyalizm güçleri ile Emperyalizm arasında bu kavram kullanılmadıkça, -ki o anlamda kullanılmadığı söyleniyor, biz kullanmak zorunda değiliz ama kullananları da anlarız. Özellikle HDP gibi, bileşenleri arasında Sosyalizmi savunmayanların olduğunu dikkate alırsak, politik olarak bu kavramın kullanılmasını o bileşenler ile asgari müştereklerde uzlaşma kavramı olarak da değerlendirebiliriz. Ama tekrar edelim, bir dizi farklı yorumlara neden olacağından biz bunu kullanmak ve her defasında kendimizi anlatmak zorunda değiliz.

Bir konuda daha hafızalarımızı tazelemek açısından değinmek isteriz. Sosyalist Sistemin var olduğu dönemde, Ulusal Kurtuluş Savaşı yürütülen az gelişmiş ülkeler için Kapitalizm ile Sosyalizm arasında “Kapitalist Olmayan Kalkınma Yolu” çözümlenmesi vardı. Bu o dönemlerde bir Üçüncü Yol olarak ve geçici bir süreç olarak ele alınırdı. Örneğin günümüzde de Rojava Kürdistanı'nda uygulanmaya çalışılan Komünal Ekonomik yönelimi bu söyleme benzetmek mümkün. Ama tabii bu Türkiye gibi dünyanın ilk 20 ekonomisi arasına sokulan bir ülke için geçerli değildir.

Sonuç olarak, sınıfsal bir söylem değil, politik taktiksel bir söylem olarak kullanıldığı sürece, bizim terminolojimizde olmamasına rağmen ne söylenmek istediğini anlıyoruz, ancak biz kapitalistler ve emperyalistler arası çelişkilerden yararlanma konusunda bu kavramı kullanmak zorunda değiliz. Kullananları da belirttikleri anlamda kullandıkları sürece düşmanlaştırma ve gereksiz tartışmalar yürütme durumunda da olmamalıyız.